

BLIJF VAN MIJN WIJF

Een blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

Vlaamse bewerking : Jef de Boeck

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 ANTWERPEN
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLIJF VAN MIJN WIJF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA ; VI. Bewerking Jef de Boeck** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 3 heren)

ANN, de dominante eigenares van het Blijf Van Mijn Lijf huis

EVI, medewerkster van het Blijf Van Mijn Lijf huis

TINA, medewerkster van het Blijf Van Mijn Lijf huis

IRENE, de zuster van Evi

JOHN, de verloofde van Irene

NICK, de sullige conciërge en klusjesman in het Blijf Van Mijn Lijf huis

WENDY, de dochter van An

JACK, de nieuwe buurman

DECOR

De therapieruimte in het Blijf Van Mijn Lijf huis. Links de voordeur. In de achterwand de doorgang naar de rest van huis. Rechts achteraan (maar niet vlak tegen de achtermuur, een ruime sofa. In heel de ruimte liggen kussens in diverse kleuren. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

(An komt op van achter)

AN: Tina, Evi.. *(kijkt om zich heen)* Waar zijn ze toch? *(opent de deur rechts)* Hallo!
(waarderend gefluit) Nee jij niet, smeerlap! *(smijt de deur dicht)* Zo vroeg in de
morgen die griezel tegenkomen brr. Tina, Evi! Waar blijven jullie?

(An af achter – Tina en Evi op rechts)

EVI: Wat staat er vandaag op het programma Tina?

TINA: Geen idee. Volgens mij is er niemand meer aanwezig.

EVI: En Suzanne dan?

TINA: Die is gisteren vertrokken.

EVI: Vertrokken? Naar waar?

TINA: Terug naar haar man.

EVI: Naar haar man? Die vent was juist de reden dat ze hier was.

TINA: Ik weet het, maar ik kon haar niet tegenhouden. Als zij terug wil dan mag zij
dat.

EVI: Dat versta ik niet. Heeft hij contact met haar gehad?

TINA: Wel euh...

EVI: Wat euh? Hij is toch niet hier geweest?

TINA: Het kan zijn dat...

EVI: Tina, even voor de duidelijkheid: Is hij hier geweest?

TINA: ... Een beetje.

EVI: Ja dus. Hoe is het mogelijk?

TINA: Ineens stond hij voor de deur en....

EVI: Voor de deur. Hoe kan dat? Ons adres is geheim. Hoe wist hij dat zij hier was?
Die vent moet toch geweten hebben dat hij hier moest zijn. Hij is toch niet in heel
de stad gaan vragen of ze zijn vrouw ergens hadden gezien.

TINA: Ik weet het niet. Volgens mij heeft hij haar gsm kunnen traceren. Er bestaan
tegenwoordig zo van die apps. Volgens mij had Suzanne haar gsm aanstaan en
op die manier...

EVI: In het vervolg moeten wij elke vrouw die hier binnenkomt haar gsm afnemen.

TINA: Dat kan niet. Het is toch niet de bedoeling dat wij hun vrijheid afpakken.

EVI: We pakken niets van hen af. We stellen hen hier juist op hun gemak.

(An op achter)

AN: Hier zijn jullie. Ik heb jullie overal gezocht.

TINA + EVI: Goedemorgen An.

AN: Niks goedemorgen. Ik werd vanmorgen wakker in een leeg huis. Al de

logeerkamers waren leeg. Waar zijn al die vrouwen die door hun man mishandeld werden? Suzanne, die zat toch hier? Waar is ze nu?

EVI: Ja Tina, leg jij dat maar eens uit.

TINA: Ze is vertrokken samen met haar man.

AN: Met haar man? Hoe kan dat?

TINA: Hij belde aan.

AN: Hij belde aan? Hangt hier misschien een bord aan de voorgevel met de tekst: "Blijf van mijn lijf huis"? Om die beesten het gemakkelijk te maken hun mishandelde vrouwen terug te vinden? Om ze terug te kunnen gebruiken als boksbal?

TINA: Nee zo ging het niet.

EVI: Hij heeft haar terug gevonden met een app die Suzanne haar gsm kon traceren.

AN: Noteer: "In het vervolg nemen wij de gsm's van vrouwen die hier hun toevlucht zoeken, in beslag".

EVI: Dat heb ik ook gezegd.

AN: Die klootzak belde hier aan en dan...?

TINA: Suzanne zag hem...

AN: Ga door.

TINA: Hij kwam binnen om met haar te praten.

AN: Hij kwam hier binnen? Een man hier?

TINA: Ja.

AN: Regel nummer 1: "Er! Komt! Hier! Nooit! Een! Man! Binnen!

(Nick op van links)

NICK: Goedemorgen dames.

AN: Goedemorgen Nick.

NICK: Hebt u nog de één of andere klus voor mij?

AN: Het afvoerputje in de douche zou moeten nagekeken worden. Het water loopt slecht weg.

NICK: Okidokie. *(af achter)*

AN: Waar waren wij?

TINA: Vreemd. An jij zegt juist dat hier geen mannen mogen komen en Nick loopt hier, als conciërge, de hele dag door het huis.

AN: Dat is anders. Nick telt niet mee als man. Hij onderhoud hier de boel. Maar die loser van Suzanne had nooit mogen binnenkomen.

TINA: Sorry. Het ging allemaal zo rap. Jij en Evi waren er niet en Suzanne vroeg zelf om hem binnen te laten.

AN: Als ze weer een pak slaag krijgt van haar man dan heeft ze dat zelf gezocht.

TINA: Ik denk niet dat dat gaat gebeuren. Ze gingen straalverliefd weg. Hij droeg zelfs haar koffer. Hij was zo galant.

AN: Er bestaat geen liefde tussen man en vrouw! Ze leven lijdzaam naast elkaar. Ze

tolereren elkaar, meer niet!

TINA: Overdrijf je nu niet? Er zijn ook gelukkige koppels.

AN: Gelukkige koppels bestaan alleen maar omdat de man zijn vrouw nog niet mishandeld heeft. Mannen zitten vol testosteron. Het zijn wandelende tijdbommen. (*pakt Tina bij de schouders*) Wij moeten de vrouwen tegen hen beschermen. Geen enkele vrouw verdient het om mishandeld te worden!

EVI: Kalm An, wij staan aan jouw kant. Je zegt dat het hele huis leeg is, waar is je dochter dan?

AN: Wendy, die is weer aan het feesten. Ik vraag me soms af of ze wel echt mijn dochter is. Maar daar gaat het nu niet om. Ik maak me zorgen over het feit dat we geen enkele vrouw in onze opvang hebben. Het kan niet dat hier kamers leeg staan, terwijl er dagelijks vrouwen worden afgerammeld.

TINA: Misschien valt het allemaal wel mee.

AN: Denk je dat ik hier voor de lol een "Blijf van mijn lijf huis" run. Trouwens ik heb slecht nieuws voor jullie. Als hier geen vrouwen in de opvang zijn, dan heb ik ook geen werk meer voor jullie. Wat denken jullie hiervan?

EVI: Hoe moeten wij dan aan mishandelde vrouwen komen. Normaal worden ze doorverwezen door een huisarts of vertrouwenspersoon. We kunnen toch moeilijk de eerste de beste vrouw zelf een pak rammel geven en haar naar hier brengen.

AN: Ga de straat op. Ga er zoeken. Praat met ze. Breng ze mee. Toch simpel! Laat ze weten dat ze hier een veilig onderkomen hebben.

EVI: Ik vlieg al. (*af deur links*)

AN: En jij?

TINA: Ik... ga ook vrouwen zoeken...

AN: Heel goed. En denk er aan: geen vrouwen geen werk! (*af achter*)

TINA: Jongens, jongens wat een bitch!

AN: (*terug op*) Zei je nog wat Tina?

TINA: (*schrikt*) Euh... nee, ik ga...

(*de bel gaat*)

Daar is er misschien al één.

AN: Doe snel open. En alleen vrouwen binnen laten! (*af achter*)

TINA: Oké boss. (*opent deur links*) Irene?

(*Irene op*)

IRENE: Dag Tina.

TINA: Wat doe jij hier?

IRENE: Pardon? Mag ik mijn eigen zus niet eens opzoeken?

TINA: Natuurlijk wel, maar je bent hier nog nooit geweest.

IRENE: Je doet altijd zo geheimzinnig over je werk. Je begeleidt mensen zeg je altijd. Het maakte mij gewoon nieuwsgierig. Je hebt er nooit over willen praten.

TINA: Dat kan ik ook niet. Het is belangrijk dat niemand weet wat ik voor werk doe.

IRENE: Nu ik hier ben kan je het mij gerust vertellen. Ik kan een geheim bewaren. Wie begeleid je zoal? Vooruit, ik ben je zus.

TINA: Als je belooft dat je niks gaat vertellen... Het is hier een: "Blijf van mijn lijf huis". Ik begeleid vrouwen die het slachtoffer zijn van partnergeweld. Mijn taak bestaat erin om mishandelde vrouwen te beschermen tegen hun gewelddadige mannen. Ik moet er ook voor zorgen dat ze van hun man afkomen. (*even stil – dan droog*) Als dat niet lukt dan gaan ze weer vrolijk met hen mee naar huis.

IRENE: Wat zeg je? Dat gebeurt toch niet?

TINA: Ik heb het gisteren nog mee gemaakt. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat we Jan en alleman in huis halen.

IRENE: Ik snap het. Je had indertijd dit adres bij mij achtergelaten in geval van nood.

TINA: In geval van nood. Zeg dat het niet waar is. Heeft John...

IRENE: (*blij*) Dat heeft hij wel.

TINA: Heeft hij jou in elkaar geslagen?

IRENE: John? Hij behandelt mij als een prinses. Hoe kom je erbij?

TINA: Beroepsmisvorming. Als je hier lang genoeg werkt dan denk je dat elke man een potentiële vrouwenmepper is. Maar waarom ben je eigenlijk naar hier gekomen?

IRENE: (*steekt haar hand uit en laat haar ring zien*) Hiervoor! John heeft me gisteren gevraagd om met hem te trouwen en ik heb ja gezegd!

TINA: Zusje, dat is geweldig. (*omhelzing*) Proficiat!

(*An op achter*)

AN: Mevrouw, welkom in mijn huis. Je moet geen schrik meer te hebben. Wij zullen voor u zorgen. Geen enkele man zal u nog kwaad kunnen doen.

IRENE: Ik heb liever...

AN: Kom even mee dan kunnen wij praten.

(*An neemt Irene mee naar de sofa en ze gaan zitten*)

Vertel het eens. Wat heeft die smeerlap gedaan? Of is het te pijnlijk om erover te praten?

TINA: Recht in de roos.

IRENE: Wat?

TINA: An, Irene kwam hier aanbellen voor hulp. Zal ik mij over haar ontfermen?

AN: Ja, doe maar. Dan zal ik voor haar een kamer in orde brengen. (*af achter*)

IRENE: Een kamer voor mij? Is dat mens zelf wel in orde? Waarom zei je dat tegen haar?

TINA: Sorry Irene, het was eruit voor ik het wist. Eigenlijk kom je als geroepen.

IRENE: Geroepen? Voor wat?

TINA: Om mij te redden. Er wordt hier momenteel geen enkele vrouw opgevangen.

IRENE: Een goede reden om de zaak te sluiten. Daarbij vind ik dat je meer plezier dan last hebt van mannen. Als ze je een lap verkopen, dan geef je gewoon een lap terug.

TINA: Zo denk jij erover. Maar niet alle vrouwen hebben dezelfde mening. Omdat hier nu geen enkele vrouw wordt opgevangen dreigt An ermee om mij en Evi te ontslaan.

IRENE: Evi?

TINA: Mijn collega. Wij begeleiden hier de mishandelde vrouwen.

IRENE: En die An is jullie baas?

TINA: Ja, dit huis is van haar. Ze woont hier zelf ook. Er zijn zeker tien kamers. Nog niet zo heel lang geleden besloot ze om er een vluchthuis voor mishandelde vrouwen van te maken.

IRENE: Wacht eens, mijn frank begint te vallen. Gij wilt dat ik de mishandelde vrouw ga spelen. Juist?

TINA: Please zusje, doe het voor mij. Als is het maar voor een paar dagen. Je kan mij er enorm mee helpen, anders sta ik morgen werkloos op straat.

IRENE: Dat moet ik toch eerst even bespreken met John.

TINA: Bel hem.

IRENE: Dat is niet nodig. Hij komt naar hier.

TINA: Hij komt naar hier!? Hier!?

IRENE: Hij is een plaats aan het zoeken voor de auto.

TINA: Maar... maar hij kan niet naar hier komen!

IRENE: Waarom niet? Hij mag zijn schoonzus toch even spreken.

TINA: Met An in de buurt? Zij haat mannen!

IRENE: Die is gek. Mannen zijn de beste uitvinding ooit. Zeg hoe komt die An dan aan haar trekken? Of is ze soms lesbisch?

TINA: Ik denk het niet. Ze heeft een dochter.

IRENE: Ze is dus toch al eens onder de man geweest. Ze heeft in ieder geval ooit al een beurt gehad. Of niet?

TINA: Irene, zoiets zeg je niet.

IRENE: Vrouwen gelijk An werken mij op de zenuwen. En de vader? Is die gekend?

TINA: Niemand kent die. Ze wil er ook niet over praten.

(de bel gaat)

IRENE: Dat zal John zijn.

TINA: *(gaat opendoen)* John!

(John op links)

JOHN: Dag Tina. *(kus)* Amai, hier een parkeerplaats vinden dat valt helemaal niet mee.

TINA: *(kust John)* Proficiat met jullie verloving. Ik vind het geweldig nieuws.

JOHN: Ja hé. Ik kan geen dag zonder haar leven. Zij is de vrouw van mijn dromen. Ik kon niet langer wachten en heb haar ten huwelijk gevraagd.

IRENE: Ik heb direct "Ja" gezegd.

JOHN: Wij wilden het u persoonlijk komen vertellen. *(kijkt rond)* Dus hier werk jij? Wat

is dat hier eigenlijk voor een huis?

TINA: Dat moet geheim blijven.

JOHN: Geheim? Is het hier een kantoor van de Staatsveiligheid? Ben jij een spionne Tina?

IRENE: Doe niet zo raar John. Mag ik het vertellen Tina? John kan een geheim bewaren.

TINA: Vooruit dan, vertel het maar.

IRENE: John, dit is een "Blijf van mijn lijf Huis".

JOHN: Zo'n huis voor mishandelde vrouwen? Kom Irene, wij zijn hier weg. Straks denken ze nog dat ik u een pakske rammel heb gegeven.

IRENE: ik denk dat ik hier blijf schat.

JOHN: Dat is toch een moppeke hé.

IRENE: Nee, ik meen het.

JOHN: Heb ik jou ooit iets misdaan? Is het misschien omdat ik altijd met de zapper van de tv in mijn handen zit? Dan geef ik die toch gewoon aan u schat, ik kan het voetbal wel af en toe missen.

IRENE: Ik blijf hier omdat ik ons Tina wil helpen. Ze zal haar job verliezen als hier geen vrouwen opgevangen worden.

JOHN: ik snap het. Nu ga jij doen alsof ik een vrouwenmepper ben.

IRENE: Maar nee. Het gaat niet om u lieveling. Maar als ik Tina kan helpen door een paar dagen hier te blijven, dan zie daar toch geen kwaad in.

JOHN: Ik kan u niet missen. Kan ik hier niet samen met u verblijven?

TINA: Het idee alleen al. An besterft het.

JOHN: Wie is An?

TINA: Mijn bazin. Een mannenhaatster!

JOHN: O! Zo ééntje, bweik!

AN: (*zingend – backstage*) Irene!

TINA: (*schrikt*) Ze is er. John jij moet hier weg, nu!

(*John wil naar deur links - te laat – duikt achter de bank – An op achter*)

AN: Irene, er is een kamer klaar voor u. Je hebt niets bij je, zie ik. Moet ik voor spullen zorgen?

IRENE: Ik euh...

AN: Ik begrijp het schat. Op de vlucht en niets kunnen meepakken. Het geeft niet. Wij zullen wel het één en ander kopen. Tina, jij gaat even shoppen. Kledij, ondergoed, toiletartikelen. Enfin zowat alles wat een vrouw nodig heeft.

TINA: (*aarzelend*) Euh...oké, tot straks. (*af links*)

AN: Kom even bij mij zitten schat.

(*An en Tina zetten zich op de sofa*)

Je zorgen zijn nu voorbij. Daar ga ik over waken. Je bent heel dapper omdat je bij je man bent weg gegaan. Ik weet hoe moeilijk dat kan zijn.

IRENE: Ja? Ben je zelf ooit mishandeld door een man?

AN: Ik? Ik moet de eerste man nog tegenkomen die mij een pak slaag durft te verkopen. Het gaat nu niet over mijn ervaringen maar over die van u. Wat heeft die man, die klootzak, u aangedaan?

IRENE: Euh...dat weet ik in feite niet.

AN: Dat herken ik. Het verdringen van wat er gebeurd is. Je hersenen functioneren zo om te kunnen overleven. Maar bij mij kan je alles kwijt. Gooi het er maar uit. Het zal een opluchting zijn.

IRENE: ... Ik denk dat hij allen het gebruikelijke heeft gedaan?

AN: (*gretig*) Heeft hij je geslagen als het eten niet op tijd klaar was?

IRENE: Oh, ja zeker. Elke dag was het raak.

AN: Behandelde hij u als zijn meid in het bijzijn van zijn vrienden?

IRENE: Nu je het zegt. Bakken Duvel heb ik voor hem en zijn maten moeten aansleuren.

AN: Elke avond seks zeker, ook al had je geen behoefte?

IRENE: Geen behoefte aan hebben? Wanneer gebeurt dat?

(*verbaasde blik An*)

Euh... ik bedoel, ja en zo dikwijls, pfff. Ik spreidde elke dag mijn benen, sloot mijn ogen en trachtte aan niets te denken. Dan was het 't snelst voorbij.

AN: Arme schat. (*omhelst Irene*) Je lijden is voorbij. Je bent veilig. De mannen zijn nu uit je leven verbannen.

IRENE: Liever niet.

AN: Wat zeg je?

IRENE: Een leven zonder mannen... ik mag er niet aan denken.

AN: Dat komt omdat je het gewoon bent zo te denken. (*zucht*) Je hebt veel weg van mijn dochter.

IRENE: Dochter? Heb jij een...

AN: Ja schat, ik heb een moment van zwakte gekend. Maar ik heb ervan geleerd.

IRENE: Wat is er toen gebeurd?

AN: Het gebruikelijke verhaal. Ik ben er in ieder geval sterker uit gekomen. Het enige goede van het verhaal is mijn dochter Wendy. Ze zou alleen een beetje meer op haar moeder mogen trekken...

IRENE: Kinderen kiezen dikwijls hun eigen weg. Soms tegen de wil van hun ouders.

AN: Ja, maar zij fladdert van de ene naar de ander gast.

IRENE: Is het zo erg?

AN: Elke goede raad slaat zij in de wind. Ik heb geprobeerd haar een deugdelijke opvoeding te geven en dat is mislukt. Ze gedraagt zich als een del.

IRENE: Het zijn de wilde jaren.

AN: Die heb ik ook gehad. Ik wil haar hier voor behoeden. Straks wordt ze ook zomaar zwanger en dan is meneer misschien ook ribbedebie.

IRENE: Heb jij Wendy helemaal alleen....?

AN: We gaan erover zwijgen. Het gaat niet over mij maar over u. Ik zal u uw kamer tonen.

(beiden recht)

Kom mee. Je bent van harte welkom en je mag blijven zolang je wilt.

IRENE: Bedankt. Wie betaalt dat allemaal? Dat moet toch heel wat kosten.

AN: Ik heb geld genoeg. Mijn ouders hebben het huis nagelaten en nog een flinke som geld ook. Ik besteed alles nuttig en vanaf nu aan mishandelde vrouwen, zoals u.

IRENE: Zoals ik?... Mag ik nu mijn kamer zien?

AN: Zeker. Nog één ding, heb jij een gsm bij je?

IRENE: Ja, waarom?

AN: Zou je die aan mij willen geven. Gsm's zijn traceerbaar en dat brengt alleen maar ellende met zich mee.

IRENE: Maar hoe kan ik dan iemand opbellen?

AN: Helemaal niet. Geloof me, het is voor je bestwil. Om tot rust te komen moet je de banden met de buitenwereld verbreken.

IRENE: Maar als ik nu beloof van niet te bellen?

(An houdt haar hand open)

Oké dan. *(geeft met tegenzin haar gsm af)*

AN: Kom ik zal je kamer laten zien.

(An en Irene af achter - John komt van achter de sofa)

JOHN: Wat een gefrustreerd manwijf is me dat! Die wil ik niet tegenkomen in het donker en in de dag ook niet. Irene is zot dat ze aan dit spel meedoet. Maar ze moet het zelf weten. Ik moet maken dat ik hier weg ben voordat Helga de wolvin van de SS mij lyncht omdat ik een man ben. *(deur links open)* Nee te laat. *(duikt weer achter de bank)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze